

② רמב"ם פרק ה' מלך ג' א
א יש שם ימים שקל ישראל מעשנים להם מפני הקלות
שארעו בהם כדי לערר העקבות לפתח דרכי השוכה
ויהיה זה זכרון למעשינו הטובים ופסעי אבותינו שהיה
קסעשינו עמה עד שגזרם להם ולנו אסון הקלות שזכרון
דברים אלו נשכח להטיב שנאמר: והתנדו את-עונם ואת-
עון אבתם וגו' (ויקרא טו טו)

① אסור גזירה, פסוק ג' מטעם ו'
חמשה דברים ארעו את אבותינו בשבועה אשר
קטמו ונתמשה בחשכה להם בשבועה אשר קטמו
נשכרו הלוותה וכלי הממיה והקצת העיר
אשר אפקסמו את התורה והעמיד קדם בעיניה

③ א"י כ"ט טעם י"ח
אדם רב ונא בו מינו אדם רשע וסור
שא הענין ינה אדם ה' בטאת עם י"ח
ודביו וזם ודבש וזם השניק וזם
העשה ויה לכת יהיה לשון המעשה
קרי ליה עם וקר ליה שון ושמה
בזמן שיש שלום ויה לשון ולשמה
אין שלום עם ובר רב פלא ובי קאבר
כזמן שיש שלום יהו לשון ולשמה יש
נהיה המלכות עם אין נהיה המלכות ואין
שלום רעו מתעני רעו אין מתענין
ר"ל
עם קלם זמן ר' כענין מנצח מן קלם י"ח
בזמן השלום וכלל נכסמו והמנוחה י"ח אית מלכות עם מנצ
והמנוחה כ"ט

④ ט"ו ס' א ק"ג
א (ו) פריך בגמרא (ו) קרי להו צום וקרי להו
שוון ומשני רב ספא אין בזמן דאיכא שלום
וליאכ שמד כגון שבית המקדש קיים ששוון בזמן
דאיכא שמד וליכא שלום צום והאידנא דליכא
שלום וליכא שמד רצו מתענין רצו אין מתענין
פירוש דליכא שלום שהבית הרב וליכא שמד
במקום ידעו בישראל רצו רוב ישראל והסכימו
עליהם שלא להתענות אין מתענין רצו רוב ציבור
מתענין והאידנא רצו ונהגו להתענות לפיכך
אסור לפרוץ גדר וכל שכן בדורות הללו
שבעונותינו יש שמד ואין שלום הילכך הכל
חייבין להתענות מדברי קבלה ומתקנת נביאים:

⑤ ט"ז ט' א ק"ג
א (ו) מותרים ברחיצה וסיכה וניעילת הסנדל ותשמיש המטה (ו) ואין צריך להפסיק
בהם מבערב יום

⑥ ט"ז ס' א ק"ט
א עצמו שיכול להעמיד עצמו שלא יבלע פלוג (א) ומי (ה) שדרתו לרחץ פיו בשחרית
(ו) במענית צפור לא יכשר (ו) (יא) למעבד הכי

⑦ דרכו הטוב ס' א ק"ט
א מי שדרתו דרחוץ פיו בשחרית כתיב אין נכון
לעשות כן דקרב שיבלע בנפשו ויראה לו דוחו
כשמכניס המים בעומק לפיו ומעלה פיו למעלה
ומתקח המים בגרוט אבל כשנטל המים לפיו והוא
עומד שוחה וכוחו רק לנקות השיניים ואין חשש
שיבלע בגרוט מותר לכר כטיב ויזהיכ

טעם גרוה (טו)
א למעבד הכי ובמקום
דער יש להפיר רחיצת פה במים ככל פענית צפור רק
שיחור ביומה לכפר ראשו ופיו למטה שלא יבוא לגרוטו
ואפילו במשנה בא"י יש להמיר כשהוא לו עער נהל
ובחש הכפפים יש להחמיר גם בנה (ח"א) וכ"כ בא"ר:

⑧ ט"ז ס' א ק"ט
א עברות ומיניקות מתענות בחשעה
באכ כדרך שמתענות ומשלימות ביום כפור וא"כ בשלשה צומות אחרים פטורות
מלהתענות ונאף על-פי-כן ראוי שלא תאכלנה להתענן במאכל ובמשתה אלא כדי
קיום הגדר (ועין לעיל קטן תקו סעיף א)

⑨ ט"ז ס' א ק"ט
א א"הכל חייבים להתענות ארבע צומות הללו (א) ואסור לפרץ גדר: הגה (ב) מיהו
(ג) עברות ומיניקות שפושטות הרבה (ד) אין להתענות (הגהות מייטנו וחמדי ס"ה) ואפילו אין
מצטערות אין מחיבות להתענות (ה) אלא שנתנו (ו) להחמיר ודקא בג' צומות אבל בחשעה באכ
מחיבות להשלים (פולקמן) סימן תקנף ענין (ה)
טעם גרוה (טו)

⑩ רמ"א ס' א ק"ט ס"ב
א (י) ונהגין להתמיר (יט) שאין נושאים מ"ז

⑪ אסור גזירה, פסוק ג' מטעם ו'
מתר (י) (יב) לאדם (יג) שלא יקדמו אחר: הגה (יד) ונהגין להתמיר (יט) שאין נושאים מ"ז
במנוחה ואילו עד אחר חשעה באכ (מתנים):
טעם גרוה (טו) ל"ג י"ח
אסור לעשות קודרין ומחולות מ"ז בחמה
ואילו (כ) אפילו בלא ארוסת
טעם גרוה (טו) ל"ג י"ח
(כ) אלה דבני דוד ימיים
דבר שם וקטנית שזכיר נהי מצוה קמו קטנות ארוסת:

אם הוא חולה שאין בו סכנה קודא פטור מלהתענות
(ג) ואסור לו להחמיר על עצמו (ה) אלא שנתנו

(ט) שאין נושאים וכו' אבל בארוסת אין נהגין
(כ) ואפילו קטנות ארוסת מטר לעשות:

הגה ונהגוין להחמיר (מ) מהחלח ראש חדש לענין קבוס. אכל הספרת נהגים (יט) [ית] להחמיר (מא) מ"ז בתמוז (מנהגים):

14 ט"ו חג סוכה, יו"ט סי' ט"ח ד"ג וא"ו ז"ח
כ"ל עיקר הענין וכל המוקדים לא עייני כק' עתקסוכה הכלל אלכל
עלמסוכה סזקן סכסוכ עכש"ו ועלכך סככס וטכחל לוחן מלך עזס לל
דככו ולל עלס על לכס

13 י"ג אב תש"ס, סי' א' ק"א ס"ד י"ד
וכ' כהנ"ל דהספרת חסור
לפי' לכבוד סכס וז"ל כעסס דללל"ה לזין
רנילזן לספר ככל סכס

16 ט"ו אב"מ יו"ט חל"ג ס"ד ק"ל"ז
ולכן אף להרמ"א שכותב שהעיקר כהאוסרין באבלות
גם לאשה ונימא שלכן יאסור גם בשבוע שחל בו
ט"ב. אולי יודה שיש להקל בימי הספידה ובבין
המצרים כיון שהיא רק מנהג יש להקל בהמתירין.
אבל מ"מ נראה הדין שראוי להחמיר אם אינו נחזק
כל כך.

15 ט"ו אב"מ א"מ חל"ג ס"ד ק"ב
א' דסליחות תשכ"ב.
מע"כ הנכבד מר שמואל בערנר שליט"א.
הנה אם אחד עוסק באיזה מסור למלאכה טאם לא
יסתפר את זקנו בימי הספידה ובימים סבין י"ז
בתמוז לסי' באב יזויה לו חפסד ממנו אז מותר כי לא
נזונו במקום חסד. אבל בשבוע שחל בו סי' באב שאסור
מדינא דגמ' סוף תענית (ל) אין להחמיר.
ידידו,

17 הלכות ב"ה סי' כ"ה ס"ד (צ"ד)

חספרת לבת חעומדת בקשרי שיוכיסו:
שמעתי מדורי הגרש"ז שליט"א, דבשו"ת פנים מאירות ח"ג סוסי' לו כתב כיון
דהר"ף והרמב"ם מתירין גם באבלות לאשה להסתפר וכן דעת הב"י י"ד סי' שצ
סעי' ה' מסתבר דיש לנו לסמוך בפילו דרבנן ומתיר לאשה לגלח שערה מריח ער
התענית יעו"ש, וא"ר שהוא אפשר דראי לחקל מריח ער השבוע שחל בו ת"ב.
'ועי' גם בסימן יט הערה ח).

משה פיינשטיין

18 קיצור הלכות בין המצרים, ד"מ 4 IRS

5. Most Poskim hold that both men and women are included in this halacha of haircuts (מ"ב סי' ע"ט). If a woman has excess hair around her temples, it may be permissible for her to remove it (שם ו' כ"ח א"מ מ"ז). A married woman or one of marriageable age may shave her legs even during the Nine Days (שמעתי ממי הגרמ"ם שליט"א).

19 ט"ו א' ק"א ס"ד
(ל) [נת] 'שהחנינו' בין המצרים (צט) על פרי או על מלבוש, 'אכל על פדיון הדין אומר
(ק) ולא יחמיר המצוה.
ט"ט ב"ה (ע)

(צח) טוב לזחר מלומר 'שהחנינו'. אף על גב דאפילו אכל מברך
'שהחנינו' מכל מקום ימים אלו פיון שהזמן ההוא הוא זמן פרענות אין פדאי לומר 'שהחנינו' לזמן הזה. והגר"א
בבאורי' חולק על זה וכתב דהוא חמרא ומרא, וכן הש"ו מפקפק בזה, ועל כן בשבת אין להחמיר בזה, דכלאו הכי
(ע) הרבה אחרונים מקטימין להקל בשבת:

ט"ו א' ק"א ס"ד

והנאון רבי עקיבא אינר פריא בחדושי' בשם ספר בית התקא דהוא הדין בראש חדש יינו לזה כמו בשבת:

21 ט"ו אב"מ א"מ חל"ג ס"ד ק"א
בשאלתי מידידי הנאון ר' מנחם פאלאק וצ"ל בשנת
תשי"י שחל שבעה עשר בתמוז כיום א'
אם יש לעשות נישואין בגלל מצואי שיק' אור
לי"ז בתמוז. והשכתי שלצורך יש להחיר.

20 ד"ו ג' הט"א, סי' א' ק"א ס"ד י"ח אב"מ
אנחנו מונעים עצמינו מלכבוש כנגד חדש חשוך מ"ז
בתמוז ואפילו בשבת

אבל ב"ז בתמוז שחל בש"ק ונדחה ליום א'
משום לעיד שיש לאסור משום דדיני בין המצרים
חלו עוד בשבת דיש מהם שנהגין גם בשבת.
משה פיינשטיין

22 ט"ו אב"מ א"מ חל"ג ס"ד ק"א
וספר חיים שאל שאסור לומר שהחנינו גם
כלילה שהביא כתר"ה אין אצלי, ואם אירי ב"ז
ממש מסתבר שכיון שהוא תלוי במחלוקת הראשונים
אין להחמיר לענין שהחנינו ששיטת הגר"א. ויא
שצריך לברך שהחנינו בבין המצרים מאתו שנתחייב
תיכף בראייתו, וב"ז בתמוז נדחה יש להחמיר כיון
שהוא בין המצרים ממש.

23 נבט ב"ה ד"א ק"א

נ"באגרות משה (אריח ח"מ סי' קס"ח) התייר
לעשות חתונה אפילו כליל י"ז בתמוז, ורבנו אמר שמן הנכון לאסור
אפילו כליל עשרה בטבת.